

עמ"ת 40956/08/15 - מ א ש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

30 אוגוסט 2015

עמ"ת 40956-08-15 א ש נ' מדינת
ישראל

בפני כב' השופטת ר. למלשטריך- לטר
עוררים
נגד
משיבים
1. מ א ש
1. מדינת ישראל

החלטה

העורר הגיש ערר על החלטת בית משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) מיום 11.8.15 בענין עיון מחודש בתנאי המעצר עד תום ההליכים.

1. תמצית הרקע

1.1 כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה של תקיפת בת זוגו, הגורמת חבלה של ממש, עבירה של איומים, עבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו ועבירה של היזק לרכוש במזיד. העורר הינו תושב כפר ע, ונטען כי ביום 16.8.14 תקף את בת זוגו באופן שדחף אותה באמצעות ידיו, אחז בחוזקה בפניה תפס בידיה בחוזקה נשך אותה בכתף שמאל ודחף אותה לעבר הקיר. בת הזוג נסתה לצאת עם ילדיה מהבית אך העורר דחף אותה על המיטה. כתוצאה ממעשיו אלו נגרמו לבת הזוג חבלות של ממש. בהמשך הגיע העורר לבית הוריו ושבר את דלת הכניסה לביתם באמצעות רגלו. כשהבחין בשוטרים נמלט בריצה עד שנתפס. העורר המשיך להתנגד לאיזוקו, תקף את השוטר ובכך שנשך אותו בידו איים על שוטר ואמר "כשאתחרר מהמעצר המשטרה לא תמצא אותי ותצטרך לפנות מהבית שלי חמש גופות".

1.2 ביום 5.11.14 נתן בית המשפט (כב' השופטת פנינה ארגמן) החלטה במעצר עד תום ההליכים. נקבע מעצר בית מלא בהרחקה, בבית סבתו בכפר בפיקוח אלקטרוני, בהתחייבות עצמית, ערבות צד ' והפקדה במזומן של 5,000 ₪. ערר שהוגש על החלטה זו לבית המשפט המחוזי על ידי המשיבה, נדחה בהחלטה מיום 6.11.14.

1.3 יום 21.12.14, דהיינו כחודש ומחצה לאחר ההחלטה, הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו על מנת שיתאפשר לו לחזור למקום עבודתו אצל מר מ א באתרי בשיפוץ ובניה, כאשר מ א יפקח עליו בזמן עבודתו. ביום 1.1.15 בית המשפט בטל את האיזוק האלקטרוני ואפשר לו לצאת לעבודה אצל מ א לפרקי זמן משמעותיים, ימים א-ה משעה 06:00 עד 18:00 וביום ו' משעה 06:00 עד 16:00.

1.4 פחות מחודשיים לאחר מכן, ביום 22.2.15 הגיש העורר שוב בקשה נוספת לעיון חוזר ובקש לבטל את מעצר הבית החלקי בו הוא נתון ולאפשר לו לחזור לחיק בני משפחתו ולהתגורר בבית אחד עם בת זוגו וילדיו. בית המשפט דחה את

בקשתו בהחלטה מיום 26.2.15. בית המשפט פרט כי מתלוננת בת הזוג עולה כי היו אירועים כאלו בעבר והיא חוששת מהעורר. תסקיר שירות המבחן מיום 6.10.14 הדגיש כי העורר ספר לקצינת המבחן כי בשנתיים האחרונות הוא צורך סמים ואלכוהול בכמויות גדולות. קצינת המבחן ציינה שקיימים באישיותו קווים אלימים שהשימוש בחומרים ממכרים מעצים אותם.

1.5 פחות מחודשיים לאחר מכן, ביום 13.4.15 הגיש העורר שוב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו. בית המשפט בקש תסקיר משלים. בתסקיר משלים מיום 7.5.15 צוין כי העורר עדין לא החל בהליך טיפולי וקיים סיכון גבוה קבוע להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית. נרשם כי ההתרשמות שיש בעיה של שימוש בחומרים ממכרים למרות שהעורר מכחיש זאת. בית המשפט חזר על כך שמעצר הבית הוא חלקי ביותר נוכח ההיתר לעבודה, וכן כי נמצא סידור לכך שיוכל להפגש עם ילדיו. בית המשפט ציין את העובדה כי העורר מפר את תנאי השחרור של אי יצירת קשר עם המתלוננת. בהחלטה מיום 10.5.15 דחה בית המשפט את הבקשה לעיון חוזר וציין כי אם ישולב העורר במסגרת טיפולית, ניתן יהיה לחדש את הדין בנושא תנאי מעצרו.

1.6 ביום 13.7.15 הגיש שוב העורר בקשה לעיון מחדש בתנאי שחרורו באופן שישולב בהתגורר בחיק משפחתו. בית המשפט הורה על הכנת תסקיר משלים בעניינו של העורר. הוגש תסקיר משלים נוסף של שירות המבחן ביום 10.8.15. מהתסקיר עולה כי העורר משתתף במפגשים קבוצתיים, לאחרונה באופן רציף. דובר עימו על שילובו למסגרת טיפולית בתחום הזוגיות אך פניה אל היחידה לטיפול באלימות במשפחה בחדרה סורבה, בשל כך שהעורר נהג להשתמש בסמים טרם מעצרו, והשירות התבקש להפנותו ליחידה לטיפול בהתמכרויות. העורר סרב לפנות לשם בטענה כי איננו מכור לסמים. פניה נוספת ליחידה לטיפול באלימות במשפחה לא נענתה. צוין בתסקיר כי נוכח הכחשותיו של העורר לשימוש בסמים לא הופנה לטיפול בהתאם. הוא ימשיך לעבור בדיקות שתן כתנאי להשתתפותו בקבוצה לעצורי בית והשירות יבדוק עבורו אפשרות לטיפול ייעודי מתאים. התסקיר מציין רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה ותוקפנית אם לא יעבור טיפול התואם את צרכיו. ביום 11.8.15 דחה בית המשפט קמא את בקשת העורר.

2. העורר טוען בהודעת הערר כי מחד אינם משלבים אותו בהליך טיפולי, על אף שהוא נכון להשתלב בהליך כזה, ומאידך נרשם כי הליך כזה הוא תנאי לשינוי תנאי מעצר הבית. עוד הוא טוען כי איננו מכור לסמים, והליך הגמילה שמבקשים שיעבור הינו הליך של 9 חודשים. נטען כי חלוף הזמן מאז האירוע, תקופה של 11 חודשים, מאיינת את מסוכנותו. עוד נטען כי כמעט ואינו רואה את ילדיו בשל הריחוק של כפר מע. צוין כי פרשת התביעה אמורה להתחיל רק ביום 13.10.15 ורשימת העדים כוללת 20 עדים.

3. משפטו של העורר אמור להתחיל בחודש אוקטובר 2015. המתלוננת בתיק היא בת זוגו, אם שלושת ילדיו, והיא זו שאמורה להעיד בתיק. העורר מבקש לשוב להתגורר עמה בחיק המשפחה עוד טרם עדותה. עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד על כך שעדין קיימת מסוכנות מצדו של העורר להתנהגות אלימה ותוקפנית, על אף שכעת היא מסוכנות ברמה בינונית. עוד יצוין כי משיחות בחודשים קודמים עם בת הזוג, עדין קיים פחד וחשש, למרות הרצון לשוב ולחיות בצוותא.

מהתסקיר עולה באופן ברור כי העורר אמור להשתתף בקבוצת טיפול, אך לא ברור מדוע איננו מופנה ליחידה כזו. אם יש חשש שהעורר מכור לסמים, על אף הכחשתו, ועל אף בדיקת שתן תקינה שנערכה, יש לוודא ענין זה במהלך תקופה קצובה, זהו נתון חשוב ומרכזי, ולאחר מכן בהנחה שאיננו משתמש בסמים, לשייכו לקבוצת

טיפול.

2. נכון למצב העכשווי, לא מצאתי נכון לשנות מהחלטת בית משפט קמא על בסיס התסקיר שהוגש והמסוכנות העכשווית. יש לזכור שחלופת המעצר מטרתה לאיין את המסוכנות לבת הזוג, ומגורים בצוותא עם בת הזוג במצב הנוכחי - אינם מאיינים את המסוכנות.

3. העורר הדגיש בפני את רצונו לראות את ילדיו. אציין כי אין כל מניעה לעורר לפגוש את ילדיו ומפגשים כאלו אכן נערכים. הטענה שאין מי שיביא את הילדים לכפר איננה מטה את הכף לשחרורו של העורר לחיק משפחתו. העורר ציין שברצונו ללוות את ילדיו לבית הספר ביום 1.9.15, ולכן יתכבד ויגיש בקשה כזו בתיאום עם הצד השני. אני מניחה שבקשה כזו תיענה בחיוב, בכפוף לתנאים שיקבעו.

4. לפיכך, לא מצאתי לנכון לשנות מהחלטת בית משפט קמא.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ה, 30 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

הוקלד על ידי